

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้การแสดงละครและสอนโดยการอภิปราย ผู้วิจัยมีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้การแสดงละครและสอนโดยการอภิปราย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ แบบทดสอบซึ่งนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริง มีค่าความเที่ยง 0.90 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปและระดับความยากง่ายตั้งแต่ 0.20-0.80 (รายละเอียดในการคำนวณดูจากภาคผนวกหน้า 231 ถึง 239)

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนสอบวิชาภาษาไทยประจำภาคต้น ของนักเรียนกลุ่มที่นำมา เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร

(รายละเอียดในการคำนวณดูจากภาคผนวกหน้า 225 ถึง 230)

กลุ่มตัวอย่างประชากร	\bar{X}	S. D.	F	t
กลุ่มที่ 1	73.075	3.48	1.04	0.06
กลุ่มที่ 2	73.125	3.63		

จากตารางที่ 1

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 df (39, 39) F มีค่า 1.69 ค่า F ที่ได้จากการคำนวณ $1.04 < 1.69$ ดังนั้นไม่มีนัยสำคัญระหว่างความแตกต่างแห่งความแปรปรวนของตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมาจากประชากรที่มีความแปรปรวนเท่ากัน แสดงว่า ความแปรปรวนของคะแนนสอบวิชาภาษาไทย ประจำภาคต้นของกลุ่มตัวอย่างประชากรไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 df = ∞ t มีค่า 1.96 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ $0.06 < 1.96$

ดังนั้นผลต่างระหว่างมัชฌิม เลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม

(รายละเอียดในการคำนวณดูจากภาคผนวกหน้า 240 ถึง 245)

กลุ่มตัวอย่างประชากร	\bar{X}	S. D.	t
กลุ่มทดลอง	46.62	3.01	5.16
กลุ่มควบคุม	43.15	2.99	

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 $df = \infty$ t มีค่า 1.96 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ
5.16 > 1.96 ดังนั้นผลต่างระหว่างมัธยัม เลขคณิตของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน

ดังนั้นสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่สอนโดยใช้การแสดงละครและสอนโดยการอภิปรายแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งเป็นไป
ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้